

Arrest

nr. 243 126 van 27 oktober 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 26 mei 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 augustus 2015 dient de verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, een verzoek om internationale bescherming in.

Op 28 juni 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 5 juli 2017 neemt de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Bij arrest met nummer 202 427 van 16 april 2018 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker.

Op 27 april 2018 neemt de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 31 mei 2018 dient de verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 29 november 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot een ontvankelijkheid verzoek (volgend verzoek).

Op 11 februari 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 21 augustus 2019 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 9 september 2019 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Deze beslissing wordt op 16 oktober 2019 ingetrokken. Bij arrest met nummer 229 861 van 5 december 2019 verwerpt de Raad bijgevolg de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

Bij arrest met nummer 227 151 van 7 oktober 2019 weigert de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker.

Op 26 mei 2020 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard. Dit is de huidige bestreden beslissing, die op 11 juni 2020 aan de verzoeker ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 21.08.2019 bij onze diensten werd ingediend door:

*M., O. (...) (R.R.: xxx)
nationaliteit: Afghanistan
geboren te C. (...) op (...).1991
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-arts of arts aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 26.05.2020 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de

fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.

*Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan M., O. (...) te willen overhandigen.
(...)"*

Op 9 juni 2020 neemt de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van de verzoeker een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinquies*). Tegen deze beslissing wordt een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad. Deze zaak is gekend onder het nummer RvV 249 204.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van “*substantiële vormvereisten*” en van machtsoverschrijding.

Het enig middel wordt als volgt toegelicht:

“A. ALGEMEEN

1. In de bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 26 mei 2020 wordt gesteld dat de aangehaalde medische situatie van de verzoekende partij niet kan weerhouden worden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter Vreemdelingenwet stelt als volgt:

(...)

De gemachtigde verwijst ter onderbouwing van dit besluit naar het gevoerde onderzoek door de arts-adviseur van 26 mei 2020.

B. DE AANVRAAG EN MEDISCHE SITUATIE VAN M. O. (...)

2. Door de verzoekende partij werd op 21 augustus 2019 een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend.

De verzoekende partij voegde een standaard medisch attest onder stuk 3 bij de aanvraag, opgesteld door Dr. J. M. (...). Dit standaard medisch attest werd opgesteld 5 augustus 2019 en voorzien van de duidelijke identificatiegegevens van de heer M. O. (...).

Naast dit standaard medisch attest werden er door verzoeker nog verschillende bijlagen gevoegd, zijnde het attest van Dr. R. B. (...) (cognitief gedragstherapeut) van 6 augustus 2019 (zie stuk 4 bij de aanvraag) en een medisch verslag van Dr. B. (...) van 26 juli 2019 (zie stuk 5 bij de aanvraag).

Met deze documenten werd de medische situatie van de heer M. O. (...) beschreven, op basis waarvan de aanvraag werd ingediend.

3. De verzoekende partij wijst erop dat de medische problematiek waarmee de heer M. (...) te kampen heeft ernstig is.

Verzoeker heeft te kampen met ernstige psychische problemen (door de verkrachting en foltering die hij diende te ondergaan). Door de ernst van de problematiek waarmee verzoeker kampt, heeft het opvangcentrum van Kapellen (waar verzoeker verblijft) de heer M. O. (...) aangemeld bij een psychokliniek (zie stuk 4 bij de aanvraag).

Tijdens het intakegesprek dat verzoeker had bij de psychokliniek, bleek dat hij verschillende klachten rapporteerde zoals geheugenproblemen, een depressieve stemming, concentratieproblemen, flashbacks, nachtmerries en psychosomatische klachten. Hij maakte een erg sombere indruk en maakte kenbaar dat hij in Afghanistan verschillende traumatische ervaringen heeft gehad.

Uit de gesprekken tussen verzoeker en Dr. R. B. (...), cognitief gedragstherapeut, blijkt dat er sprake is van een depressieve en posttraumatische stressstoornis (PTSS). Hij is hiervoor in verdere behandeling.

Verzoeker heeft daarnaast te kampen met fysieke klachten. Hij werd gediagnosticeerd met anale condylomata. Hiervoor vond een ingreep plaats op 26 juli 2019 in het ZNA Jan Palfijn. Hij dient hiervoor verder te worden opgevolgd door de huisarts (zie stuk 5 bij de aanvraag).

C. HET OORDEEL VAN DE ARTS-ADVISEUR OVER DE ZIEKTE VAN M. O. (...)

4. Het is komt aan de arts-adviseur toe om deze te beoordelen, zoals verplichtend gesteld door artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet:

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies in winnen van deskundigen.

De arts-adviseur dient bijgevolg volgende elementen te beoordelen:

- of de vreemdeling lijdt aan een ziekte en dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling;
- wat de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft zijn;
- van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte;
- haar graad van ernst;
- en de noodzakelijk geachte behandeling.

Al deze elementen dienen beoordeeld tot worden door de arts-adviseur. Dit volgt rechtstreeks uit artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet. De formele motiveringsverplichting geeft vervolgens aan de betrokken vreemdeling de garantie dat deze beoordeling kenbaar moet worden gemaakt in de genomen beslissing.

Op basis van artikel 9ter, §3, 4° van de vreemdelingenwet kan een aanvraag onontvankelijk worden verklaard indien de ingeroepen ziekte of aandoening "kennelijk" niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat deze onontvankelijkheidsgrond van toepassing is wanneer de ziekte een manifeste gebrek aan ernst vertoont en geen aanleiding kan geven tot een verblijfsmachtiging. (Parl.St. Kamer 2011-2112, doc nr. 53K1824/001, 4)

5. De bestreden beslissing is, luidens de bewoordingen ervan, volledig opgehangen aan het medisch advies van 26 mei 2020. Dit advies draagt echter geen handtekening van de arts-adviseur, waardoor niet kan worden vastgesteld of de inhoud van het advies van 26 mei 2020 werd toegeëigend door een arts-adviseur (terwijl de beoordeling enkel door arts-adviseur kan geschieden conform artikel 9ter Vreemdelingenwet).

Slechts het volgende kan worden vastgesteld op pagina 2 van het advies, waarbij de handtekening ontbreekt:

T. d. W. (...)

Dr. T. d. W. (...)

Arts-adviseur

Ondertekend door: T. d. W. (...) (Signature)

In tweevoud opgemaakt

Elk optreden van een overheid dient zijn oorsprong te vinden in wettelijke bepalingen die haar bevoegdheden toekent. Wanneer een overheid optreedt op een domein dat niet aan haar bemoeiing is overgelaten, is er sprake van machtsoverschrijding. De bevoegdheid van de steller van de akte is een kwestie die de openbare orde raakt.

Hieraan kan men verbinden dat op grond van de vermeldingen van de akte moet kunnen worden nagegaan of zij getroffen werd door een bevoegde ambtenaar aangezien er geen vermoeden bestaat dat de akte uitgaat van de bevoegde ambtenaar (vaste rechtspraak van Uw Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zie o.a.: RvV 7 februari 2012, nr. 74.688; RvV 20 februari 2014, nr. 119.229; RvV 18 maart 2014, nr. 120.828).

Door het feit dat de arts-adviseur een beslissing ondertekent, eigent hij zich de beslissing toe en authentiseert hij deze: hiermee toont hij aan dat hij degene is die de beslissing getroffen heeft. Zulks is niet het geval in het advies van 26 mei 2020.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, dient de bestreden beslissing hierom te worden vernietigd.

6. In het advies van 26 mei 2020 worden de overgemaakte medische attesten, gepaard gaande met de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet, door de arts-adviseur opgesomd op pagina 1.

Naast de vermelding van het standaard medisch getuigschrift van 5 augustus 2019, wordt door de arts-adviseur melding gemaakt van "het ongedateerde onvolledige medische stuk van Dr. E. B. (...)" (stuk 1).

Onder stuk 5, zoals gevoegd bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet, werd door de verzoekende partij inderdaad een medisch verslag gevoegd van Dr. B. (...). Dit medisch attest is evenwel volledig en gedateerd, in tegenstelling tot hetgeen de arts-adviseur aangeeft.

De datum van het medisch verslag werd vermeld door de verzoekende partij op zowel pagina 2 van de aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet, als op pagina 6 bij de aanvraag (de inventaris). De datum van het verslag is tevens vermeld op de eerste pagina van het verslag zelf: "Datum: 26/07/2019". Het oordeel van de arts-adviseur is dan ook feitelijk onjuist wanneer het medisch attest van Dr. B. (...) wordt omschreven als: "het ongedateerde onvolledige medische stuk van Dr. E. B. (...)", waardoor het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden in samenhang gelezen met artikel 9ter, §3, 4° Vreemdelingenwet.

Het verslag zelf omvat twee pagina's met een overzicht van onder meer de antecedenten, de reden van de dagopname, de anamnese, het klinisch onderzoek, de heilkundige ingreep, het verloop van de dagopname en behandeling en de nazorg. Het is dan ook volkomen onduidelijk waarom de arts-adviseur dit medisch attest omschrijft als "het ongedateerde onvolledige medische stuk van Dr. E. B.

(...)" Het verslag is weldegelijk volledig, minstens blijkt niet waaruit deze "onvolledigheid" zou voortvloeien. Het oordeel van de arts-adviseur geeft hiermee geen blijk van een zorgvuldig feitenonderzoek. Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt derhalve geschonden, in samenhang gelezen met artikel 9ter, §3, 4^e Vreemdelingenwet.

Minstens wordt door de arts-adviseur in zijn advies nergens duidelijk gemaakt - gemotiveerd - op welke wijze het medisch attest van Dr. B. (...) "onvolledig" zou zijn. Dit wordt nergens verklaard en is voor de verzoekende partij onbegrijpelijk. De verzoekende partij wijst dan ook op artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 hetgeen voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De motivering moet in dit opzicht dus draagkrachtig zijn, wat wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn (RvS 31 augustus 2009, nr. 195.654).

Gelet op bovenstaande blijkt dat het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 26 mei - dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing - niet afdoende is gemotiveerd en dus met een formeel motiveringsgebrek is behept. De bestreden beslissing die, zoals reeds werd gesteld, volledig aan dat advies is opgehangen, is derhalve met hetzelfde gebrek behept.

7. In de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet werd door de verzoekende partij aangehaald dat hij te kampen heeft met ernstige psychische problemen (door de verkrachting en foltering die hij diende te ondergaan).

Door de ernst van de problematiek waarmee verzoeker kampt, heeft het opvangcentrum van Kapellen (waar verzoeker verblijft) de heer M. O. (...) aangemeld in april 2019 bij een psychokliniek (zie stuk 4 bij de aanvraag). Tijdens het intakegesprek dat verzoeker had bij de psychokliniek, bleek dat hij verschillende klachten rapporteerde zoals geheugenproblemen, een depressieve stemming, concentratieproblemen, flashbacks, nachtmerries en psychosomatische klachten. Hij maakte een erg sombere indruk en maakte kenbaar dat hij in Afghanistan verschillende traumatische ervaringen heeft gehad. Uit de gesprekken tussen verzoeker en Dr. R. B. (...), cognitief gedragstherapeut, blijkt dat er sprake is van een depressieve en posttraumatische stressstoornis (PTSS). Hij is hiervoor in verdere behandeling via cognitieve gedragstherapie. Hij volgt één sessie per week.

De arts-adviseur verwijst in zijn advies naar de voorgeschiedenis waaruit zou blijken dat verzoeker langdurig zonder behandeling heeft geleefd (en heeft gereisd). De afwezigheid van hulpverlening betekent echter geenszins dat verzoeker niet te kampen kan hebben gehad met een psychische problematiek. Het is uiteindelijk het opvangcentrum waar verzoeker verblijft zelf die in april 2019 hem hebben aangemeld bij een therapeut (zoals vermeld in het attest van Dr. R. B. (...)). Dit duidt op een noodzaak van behandeling. Er werd door Dr. R. B. (...) vervolgens een diagnose gesteld van depressie en PTSS, waaruit mag worden afgeleid dat verzoeker reeds eerder met deze problematiek kampt.

De arts-adviseur stelt in zijn advies echter, in beoordeling van deze psychische problematiek, dat "de toestand van betrokkene op 4 maanden" zou zijn gestabiliseerd. Meer nog, de arts-adviseur stelt dat de "psychische toestand van betrokkene reeds in augustus 2019 gestabiliseerd leek te zijn en men dus nu mag veronderstellen dat de psychologische begeleiding afgerond werd" (pagina 2 van het advies van de arts-adviseur van 26 mei 2020).

Het oordeel van de arts-adviseur is volkomen in strijd met het attest van Dr. R. B. (...) van 6 augustus 2019 (gevoegd onder stuk 4 bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 21 augustus 2019). In dit attest van de behandelende therapeut wordt duidelijk gesteld dat verzoeker te kampen heeft met een depressie en PTSS waarvoor hij in behandeling is. Van een stabilisatie, laat staan afronding van de begeleiding, is geen sprake. Er blijkt dan ook niet op basis waarvan de arts-adviseur deze conclusie - op een redelijke manier - kan staven. De stabilisatie waarvan sprake werd niet geattesteerd. De afronding van de psychologische begeleiding blijkt evenmin uit de attesten, integendeel. De nood van de verdere opvolging werd geattesteerd. Kennelijk is de afronding van de therapie zelfs maar een veronderstelling van de arts-adviseur ("dus nu mag veronderstellen dat de psychologische begeleiding afgerond werd").

Het oordeel van de arts-adviseur geeft hiermee geen blijk van een nauwkeurig feitenonderzoek en een nauwkeurige beoordeling.

Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting worden derhalve geschonden, in samenhang gelezen met artikel 9ter, §3, 4° Vreemdelingenwet.

8. In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat minstens de formele motiveringsverplichting wordt geschonden. Hoewel het de ambtenaar-geneesheer op zich vrij staat om niet akkoord te gaan met het standpunt dat werd ingenomen door de behandelende artsen van de verzoekende partij in de voorgelegde attesten, dient hij in zijn advies echter wel op een afdoende wijze te motiveren waarom hij tot een andersluidend oordeel komt.

Het komt de arts-adviseur derhalve toe om te motiveren waarom hij van oordeel is dat de "psychische toestand van betrokkene reeds in augustus 2019 gestabiliseerd leek te zijn en men dus nu mag veronderstellen dat de psychologische begeleiding afgerond werd" (pagina 2 van het advies van de arts-adviseur van 26 mei 2020). Het attest van Dr. R. B. (...) van 6 augustus 2019 (gevoegd onder stuk 4 bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 21 augustus 2019) geeft immers het tegendeel aan.

Om tegemoet te komen aan de noodzaak voor de rechtsonderhorige om te kunnen nagaan op welke gronden de hem aanbelangende beslissing is gesteund, is het vereist dat de ambtenaar-geneesheer zijn inzichten, beweegredenen en gedachtegang veruitwendigt en op voldoende en concrete wijze motiveert zodat de verzoekende partij in staat is te begrijpen waarom zijn verzoek tot verblijfmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet is geweigerd.

Gelet op bovenstaande blijkt dat het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 26 mei - dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing - niet afdoende is gemotiveerd en dus met een formeel motiveringsgebrek is behept. De bestreden beslissing die, zoals reeds werd gesteld, volledig aan dat advies is opgehangen, is derhalve met hetzelfde gebrek behept."

3.2. De verwerende partij repliceert hierop als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In een enig middel wordt de schending aangehaald van artikel 9ter Vw., van artikel 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, alsook van machtsoverschrijding.

Verzoeker stelt vast dat het medisch advies niet ondertekend is, zodat de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Er wordt in het medisch advies ten onrechte gesteld dat het medisch attest van Dr. E. B. (...) ongedateerd en onvolledig zou zijn. Daarnaast zou uit de voorgelegde attesten blijken dat verzoeker wel degelijk aan een ernstige ziekte lijdt. Er zou niet gemotiveerd worden door de arts adviseur waarom deze van oordeel is dat de toestand gestabiliseerd is en dat de psychologische begeleiding afgerond werd.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat het medisch advies wel degelijk ondertekend werd door Dr. T. D. W. (...) arts-adviseur, middels een digitale handtekening via haar elektronische identiteitskaart.

De mogelijkheid om via E-ID documenten te ondertekenen is uiteraard rechtsgeldig en is door de verwerende partij toegepast naar aanleiding van de coronacrisis om vanop afstand en via telewerk toch de continuïteit van de Dienst Vreemdelingenzaken te waarborgen.

Om het medisch advies te ondertekenen moeten er verschillende stappen ondernomen worden waarbij zowel de naam, de functie, de datum, het e-mailadres van de ondertekenaar moeten ingegeven worden. Daarnaast dient er ook een gepersonaliseerde pin-code worden ingegeven door de ondertekenaar.

De vermelding van een "X" op het medisch advies doet op eerte zich misschien de verwarring rijzen dat het document niet zou ondertekend zijn en dat er bvb eigenlijk een handtekening zou moeten gezet worde daar waar "X" staat getekend. Echter is niets minder waar: wanneer alle stappen om de EID-handtekening te zetten, genomen zijn, dan is dat juist het (eind)resultaat. Louter ter illustratie (zie ook stuk 1):

Het medisch advies werd wel degelijk opgesteld en ondertekend door dr. T. D. W. (...) ondanks de afwezigheid van een handgeschreven handtekening. Er staat op het medisch advies ook uitdrukkelijk vermeld "Ondertekend door T. d. W. (...)"

De verwerende partij wenst te vervolgen dat het medisch attest van dr. E. B. dat in het administratief dossier figureert inderdaad niet-gedateerd is en dat er enkel op staat vermeld:

"NAZORG

Nazorgen: anale douches: minstens 2x/dag en na iedere stoelgangspassage. Analgesie en movicol volgens noodzaak.

Opvolgin: via Huisarts"

Het is dan ook niet kennelijk onredelijk om te oordelen als volgt: "Uit het standaard medisch getuigschrift (SMG) dd. 05.08.2019 van Dr. J. M. (...) en het ongedateerde onvolledige medische stuk van Dr. E. B. (...) weerhoud ik dat het gaat om een 28-jarige man die zou lijden aan anale wratten (condylomata) en psychische problemen (niet verder gespecificeerd, geen diagnose) door verkrachting en foltering.

Verzoeker specificeert in het verzoekschrift dat dit het tweede blad is en dat het medisch attest wel volledig en gedateerd is. Het eerste blad zit ook in het administratief dossier en is ook gedateerd: hierop staat vermeld dat verzoeker een heelkundige ingreep heeft ondergaan via dagopname om wratten te laten verwijderen.

Er moet dan ook vastgesteld dat de arts-adviseur op correcte wijze samenvat wat er in het medisch attest van Dr. E. B. (...) weergegeven wordt, met name: "dat het gaat om een 28-jarige man met anale wratten (condylomata).

De kritiek van verzoekende partij omtrent de volledigheid van het verslag van Dr. E. B. (...) heeft geen enkele impact op de vaststelling dat omtrent de CONDYLOMATA werd geadviseerd als volgt: "deze werden curatief behandeld op 27/07/2019. Men mag de behandeling en de nazorg momenteel als ruimschoots afgerond beschouwen. Wratten zijn geen pathologie die een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van Mr. M. (...) noch een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, mocht er geen behandeling beschikbaar zijn in het herkomstland of het land van terugname"

Waar verzoeker stelt dat ten onrechte geadviseerd door de ambtenaar-geneesheer dat de psychologische begeleiding afgerond werd en dat dit strijdig is met het medisch attest van Dr. R. B. (...) dd. 06.08.2019 waarin een behandeling via cognitieve gedragstherapie bevestigd wordt, dient gerepliceerd wat volgt:

In het standaard medisch attest van dr. J. M. (...) staat vermeld, omtrent de psychologische problematiek, dat "psychotherapie heeft de situatie wat gestabiliseerd voor nu" (eigen onderlijning). Er blijkt uit datzelfde standaard medisch attest dat er geen medicamenteuze behandeling is en dat er een psychologische opvolging is door R. B. (...). De voorziene duur van de noodzakelijke behandeling wordt als "niet duidelijk" omschreven.

Er werd dan ook terecht in het medisch advies vastgesteld dat "Betrokkene werd voor zijn psychische problemen in 2019 psychologisch begeleid bij een gedragstherapeut à rato van 1 sessie/week, waarbij van april (intake gesprek bij de gedragstherapeut) tot augustus 2019 de toestand van betrokkene zich reeds stabiliseerde.

Daarnaast heeft de arts-adviseur niet kennelijk onredelijk opgemerkt dat: "de chronologie van het dossier aan[toont] dat betrokkene met zijn psychische problemen gedurende verscheidene jaren zonder behandeling heeft geleefd in zijn land van herkomst en in andere landen en dit zonder de minste complicatie (verergering van de psychologische problemen).

Betrokkene heeft dan in 2015 de stresserende reis naar een onbekend land, België, aangevat, zonderde miste complicatie, wat bewijst dat hij in staat is om met zijn onbehandelde psychische problemen te reizen. Na aankomst in België op 24/08/2015 heeft Mr. M. (...) hier nog bijna 4 jaar geleefd met zijn reeds oude psychische problemen en nog steeds zonder (gespecialiseerde) behandeling en dit zonder de minste complicatie. In april 2019, bij het intake gesprek bij Mr. B. (...), bleken de psychische problemen niet van die ernst te zijn dat er hulp van een psychiater ingeroepen moest worden, dwingende of dringende maatregelen getroffen moesten worden noch dat betrokkene gehospitaliseerd diende te worden. Een ambulante psychologische begeleiding bleek voldoende te zijn om de toestand van betrokkene op 4 maanden te stabiliseren; De psychische problemen van betrokkene blijken dus niet

van die aard en ernst te zijn dat zij een reëel risico zouden inhouden voor diens leven of fysieke integriteit noch vormen zij een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen behandeling beschikbaar zou zijn in het herkomstland of het land van terugname, vermits de psychische toestand van betrokkene reeds in augustus 2019 gestabiliseerd bleek te zijn en men dus nu mag veronderstellen dat de psychologische begeleiding afgerond werd.”

Met het voormeld advies gaat de arts-adviseur overigens niet in tegen het attest van Mr. B. (...). Wel wordt gesteld dat, gezien de omstandigheden mag verondersteld worden dat die psychologische begeleiding thans afgerond werd. Het advies dateert van 26.05.2020. Verzoeker toont overigens ook niet aan dat hij thans nog steeds begeleid wordt.

Bovendien en in iedere hypothese werd niet kennelijk onredelijk geoordeeld dat de psychische problemen van verzoeker dus niet van die aard en ernst blijken te zijn dat zij een reëel risico zouden inhouden voor diens leven of fysieke integriteit noch vormen zij een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen behandeling beschikbaar zou zijn in het herkomstland of het land van terugname.

De door verzoeker aangehaalde bepalingen en beginselen worden niet geschonden.

Het enig middel is niet ernstig.”

3.3. De beoordeling

3.3.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, verplicht de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan, of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

De thans bestreden beslissing betreft de onontvankelijkheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing op duidelijke wijze aangeeft dat zij werd getroffen in toepassing van artikel 9ter, §3, 4°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling wordt overigens ook geciteerd in de bestreden akte. Daarnaast zijn ook de feitelijke redenen opgegeven op grond waarvan tot de niet-ontvankelijkheid van de medische verblijfsaanvraag werd besloten. De gemachtigde stelt met name vast dat de aangestelde arts-adviseur in zijn medisch advies van 26 mei 2020 heeft geoordeeld dat het kennelijk niet blijkt dat de verzoeker lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, noch aan een aandoening die een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling inhoudt wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar de verzoeker verblijft. Aldus wordt uitdrukkelijk verwezen naar het medisch advies van 26 mei 2020, dat tezamen met de bestreden beslissing aan de verzoeker werd ter kennis gebracht.

Een uitdrukkelijke verwijzing naar een dergelijk advies vormt een afdoende motivering indien de inhoud van dit advies aan de betrokkene werd ter kennis gebracht en dat dit advies zelf ook afdoende is gemotiveerd (RvS 2 december 2013, nr. 225.659; RvS 18 juni 2012, nr. 219.772; RvS 19 mei 2011, nr. 213.636). Aangezien *in casu* uitdrukkelijk wordt verwezen naar het voornoemde medisch advies van 26 mei 2020 en dit advies ook aan de verzoeker werd ter kennis gebracht, moeten de motieven, die zijn opgenomen in dit advies, geacht worden integraal deel uit te maken van de bestreden beslissing zelve.

Het gaat om de volgende motieven:

“(…)
NAAM: M., O. (...) (R.R.: xxx)
Mannelijk
nationaliteit: Afghanistan
geboren te C. (...) op (...).1991
adres: (...)

Artikel 9ter §3 – 4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door Mr. M. O. (...) in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf bij onze diensten ingediend op 21.08.2019.

Uit het standaard medisch getuigschrift (SMG) d.d. 05/08/2019 van Dr. J. M. (...) en het ongedateerde onvolledige medische stuk van Dr. E. B. (...) weerhoud ik dat het gaat om een 28-jarige man die zou lijden aan anale wratten (condylomata) en psychische problemen (niet verder gespecificeerd, geen diagnose) door verkrachting en foltering.

Mr. M. (...) legt ook nog een attest voor, opgesteld op zijn vraag op 06/08/2019, van een cognitief gedragstherapeut, Mr. R. B. (...), waarvan akte.

1) Condylomata: deze werden curatief behandeld op 27/07/2019. Men mag de behandeling en de nazorg momenteel als ruimschoots afgerond beschouwen. Wratten zijn geen pathologie die een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van Mr. M. (...) noch een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, mocht er geen behandeling beschikbaar zijn in het herkomstland of het land van terugname.

2) Allergie aan penicilline, vastgesteld in 2018.

3) Psychische problemen: In voorliggend medisch dossier werd er geen psychiatrische diagnose gesteld noch werd er een medicamenteuze behandeling ingesteld. Betrokkene werd voor zijn psychische problemen in 2019 psychologisch begeleid bij een gedragstherapeut à rato van 1 sessie/week, waarbij van april (intake gesprek bij de gedragstherapeut) tot augustus 2019 de toestand van betrokkene zich reeds stabiliseerde.

De geldigheid van de feiten, die beweerd worden door Mr. M. (...) (verkrachting en foltering) en die niet anders kunnen dan zo overgenomen te worden door de attesterende arts, wordt niet door een sluitend bewijs geobjectiveerd. Verder toont de chronologie van het dossier aan dat betrokkene met zijn psychische problemen gedurende verscheidene jaren zonder behandeling geleefd heeft in zijn land van herkomst en in andere landen en dit zonder de minste complicatie (verergering van de psychologische problemen).

Betrokkene heeft dan in 2015 de stresserende reis naar een onbekend land. België, aangevat, zonder de minste complicatie, wat bewijst dat hij in staat is om met zijn onbehandelde psychische problemen te reizen. Na aankomst in België op 24/08/2015 heeft Mr. M. (...) hier nog bijna 4 jaar geleefd met zijn reeds oude psychische problemen en nog steeds zonder (gespecialiseerde) behandeling en dit zonder de minste complicaties. In april 2019, bij het intake gesprek bij Mr. B. (...), bleken de psychische problemen niet van die ernst te zijn dat er hulp van een psychiater ingeroepen moest worden, dwingende of dringende maatregelen getroffen moesten worden noch dat betrokkene gehospitaliseerd diende te worden. Een ambulante psychologische begeleiding bleek voldoende te zijn om de toestand van betrokkene op 4 maanden te stabiliseren. De psychische problemen van betrokkene blijken dus niet van die aard en ernst te zijn dat zij een reëel risico zouden inhouden voor diens leven, of fysieke integriteit noch vormen zij een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen behandeling beschikbaar zou zijn in het herkomstland of het land van terugname, vermits de psychische toestand van betrokkene reeds in augustus 2019 gestabiliseerd bleek te zijn en men dus nu mag veronderstellen dat de psychologische begeleiding afgerond werd.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die

aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

*Er zijn geen medische contra-indicaties om te reizen.
(...)"*

De verzoeker voert aan dat de arts-adviseur niet toelicht op welke wijze het attest van arts E.B. "onvolledig" zou zijn. De verzoeker merkt op dat dit voor hem onbegrijpelijk is.

Dienaangaande merkt de Raad op dat de motiveringsplicht niet zover reikt dat de ambtenaar-geneesheer de motieven zou moeten weergeven die de grondslag voor zijn motieven vormen (RvS 14 juli 2016, nr. 12.064 (c)). Er kan bovendien worden verwezen naar wat hieronder onder punt 3.3.4. wordt uiteengezet en waaruit blijkt dat de verzoeker geen belang heeft bij dit middelonderdeel.

Ook in ondergeschikte orde wijst de verzoeker erop dat de formele motiveringsverplichting werd geschonden. De verzoeker erkent dat het de ambtenaar-geneesheer op zich vrijstaat om niet akkoord te gaan met het standpunt dat werd ingenomen door de behandelende artsen in de voorgelegde attesten, maar de ambtenaar-geneesheer dient wel op een afdoende wijze te motiveren waarom hij tot een andersluidend oordeel komt. Volgens de verzoeker komt het de arts-adviseur toe om te motiveren waarom hij van oordeel is dat de psychische toestand reeds in augustus 2019 gestabiliseerd leek en men mag veronderstellen dat de psychologische begeleiding afgerond werd, terwijl het attest van R.B. van 6 augustus 2019 het tegendeel aangeeft.

De verzoeker gaat in zijn betoog voorbij aan het door hem voorgelegde standaard medisch getuigschrift van Dr. J.M. van 5 augustus 2019. Op de vraag "*E/Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B*" antwoordt Dr. J.M.: "*Psychotherapie heeft de situatie wat gestabiliseerd voor nu.*" In tegenstelling tot wat de verzoeker voorhoudt, werd de stabilisatie van zijn toestand wel degelijk geattesteerd, met name in het standaard medisch getuigschrift van Dr. J.M. van 5 augustus 2019. De verwijzing naar het attest van R.B. is niet dienstig. Vooreerst wordt hierin geenszins ontkend dat de psychische toestand gestabiliseerd is door de psychotherapie en bovendien heeft dit attest niet dezelfde waarde als het standaard medisch getuigschrift nu het niet uitgaat van een arts, maar van een cognitief gedragstherapeut, en de arts-adviseur zich er aldus toe beperkte om akte te nemen van dit attest. Aangezien niet blijkt dat de arts-adviseur afwijkt van de vermeldingen in het door de behandelende arts opgestelde standaard medisch getuigschrift, kan de verzoeker niet worden gevolgd in zijn argumentatie dat er een meer nauwgezette motivering moet worden geboden inzake de stabilisatie van de psychische klachten of aandoening.

Zoals hoger reeds gesteld, houdt de formele motiveringsplicht voorts niet in dat de administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "*het waarom*" of "*uitleg*" dient te vermelden.

Een schending van de formele motiveringsplicht of van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 is niet aangetoond.

3.3.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling

onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Ook het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

§ 1/1 (...)

§ 2 (...)

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

(...)

§ 5 (...)

§ 6 (...)

§ 7 (...)

§ 8 (...)”

3.3.3. De verzoeker stelt vast dat uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat deze volledig werd opgehangen aan het medisch advies van 26 mei 2020. Hij voert aan dat dit advies geen handtekening bevat van de arts-adviseur, waardoor niet kan worden vastgesteld of de inhoud ervan werd toegeëigend door een arts-adviseur. De verzoeker benadrukt dat overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de beoordeling enkel door de arts-adviseur kan geschieden.

Tevens werpt de verzoeker op dat wanneer de overheid optreedt op een domein dat niet aan haar bemoeiing is overgelaten, er sprake is van machtsoverschrijding. De verzoeker geeft mee dat op grond van de vermeldingen van de akte moet kunnen worden nagegaan of zij getroffen werd door een bevoegde ambtenaar aangezien er geen vermoeden bestaat dat de akte uitgaat van de bevoegde ambtenaar. De verzoeker stelt dat de arts-adviseur, door een beslissing te ondertekenen, zich deze beslissing toe-eigent en deze authentiseert, wat niet het geval is voor het voorliggende advies van 26 mei 2020.

De Raad wijst erop dat geen enkele wettelijke bepaling in het algemeen voorschrijft dat een administratieve rechtshandeling dient te zijn ondertekend om rechtsgeldig te zijn. Te dezen gaat het om een advies dat werd uitgebracht in het kader van een dergelijke administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing waarbij de medische verblijfsaanvraag onontvankelijk wordt verklaard met toepassing van artikel 9ter, §3, 4°, van de Vreemdelingenwet. De Vreemdelingenwet stelt niet dat een dergelijk advies, door de minister of zijn gemachtigde aangeduide geneesheer, ondertekend moet zijn om rechtsgeldig te zijn.

Hoe dan ook kan de verweerder worden gevolgd waar hij in de nota met opmerkingen repliceert dat het advies van de ambtenaar-geneesheer wel degelijk werd ondertekend, zij het elektronisch. De verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen een aantal e-mailberichten afkomstig van de informatiedienst van de FOD Binnenlandse Zaken toe, waaruit blijkt hoe deze elektronische ondertekening werkt en dat "X" een elektronische handtekening betreft die wordt aangebracht via de e-ID van de betrokken persoon. De verzoeker erkent uitdrukkelijk dat het advies van de arts-adviseur een "X" bevat naast de naam van de betrokken arts-adviseur. Ter terechtzitting wordt hieromtrent door de verzoekende partij geen verdere dupliek gevoerd. In tegenstelling tot wat de verzoeker meent, blijkt uit de voorliggende stukken wel degelijk dat het advies van de arts-adviseur werd ondertekend. Voorts bevat het advies ook de naam en de voornaam van de ondertekenende persoon en ook haar functie, nl. arts-adviseur Dr. T. d. W. Bijgevolg is het op basis van de voorliggende stukken mogelijk om voldoende zekerheid te krijgen over de identiteit van de auteur van het medisch advies van 26 mei 2020 en blijkt tevens dat dit advies wel degelijk aan deze arts kan worden toegerekend. Er blijkt niet dat het medisch advies werd opgesteld door een daartoe onbevoegde persoon.

Daarenboven schrijft geen enkele wettelijke bepaling in het algemeen voor dat een administratieve rechtshandeling manueel dient te zijn ondertekend om rechtsgeldig te zijn. Geen enkele bepaling van de Vreemdelingenwet of enige uitvoeringsbepaling daarvan bepaalt dat de medische adviezen die worden getroffen overeenkomstig artikel 9ter, §1, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet een manueel aangebrachte handtekening van de aangeduide geneesheer dienen te bevatten (*cf.* RvS 30 september 2008, nr. 186.670).

Uit wat hierboven werd uiteengezet blijkt dat de verzoeker niet aantoont dat enige substantiële vormvereiste zou zijn geschonden. Voorts blijkt dat de arts-adviseur het medisch advies wel (elektronisch) heeft ondertekend en het zich heeft toegeëigend, en dat in dit kader geen machtsoverschrijding wordt aangetoond.

3.3.4. De verzoeker argumenteert voorts dat de arts-adviseur ten onrechte heeft gesteld dat de voorgelegde stukken van dokter E.B. ongedateerd en onvolledig zouden zijn.

De verzoeker viseert volgende passage uit het advies van de arts-adviseur van 26 mei 2020:

"Uit het standaard medisch getuigschrift (SMG) d.d. 05/08/2019 van Dr. J. M. (...) en het ongedateerde onvolledige medische stuk van Dr. E. B. (...) weerhoud ik dat het gaat om een 28-jarige man die zou lijden aan anale wratten (condylomata) en psychische problemen (niet verder gespecificeerd, geen diagnose) door verkrachting en foltering."

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de voorgelegde stukken van dokter E.B. betrekking hebben op de pathologie van de Condylomata. Omtrent deze pathologie heeft de arts-adviseur in haar medisch advies van 26 mei 2020 het volgende gesteld:

"1) Condylomata: deze werden curatief behandeld op 27/07/2019. Men mag de behandeling en de nazorg momenteel als ruimschoots afgerond beschouwen. Wratten zijn geen pathologie die een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van Mr. M. (...) noch een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, mocht er geen behandeling beschikbaar zijn in het herkomstland of het land van terugname."

De verzoeker laat deze motieven volledig onbesproken en hij betwist niet dat de behandeling en de nazorg voor Condylomata als afgerond kunnen worden beschouwd. De verzoeker betwist evenmin dat wratten geen pathologie zijn die een reëel risico inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling mocht er geen behandeling beschikbaar zijn in het herkomstland of het land van terugname.

Nu de verzoeker niet betwist dat deze behandeling als afgerond kan worden beschouwd, blijkt niet welk belang de verzoeker nog heeft bij zijn betoog dat in het advies van de arts-adviseur van 26 mei 2020 ten onrechte wordt uiteengezet dat het medisch stuk van dokter E.B. ongedateerd en onvolledig is.

3.3.5. De verzoeker voert aan dat hij in zijn aanvraag aangaf dat hij kampte met ernstige psychische problemen en dat het opvangcentrum van Kapellen, waar hij toen verbleef, hem aangemeld heeft bij een psycho-kliniek. De verzoeker stelt vast dat de arts-adviseur in haar advies van 26 mei 2020 verwijst naar zijn voorgeschiedenis waaruit zou blijken dat hij langdurig zonder behandeling heeft geleefd en gereisd. De verzoeker werpt op dat de afwezigheid van hulpverlening niet betekent dat hij niet te kampen heeft met een psychische problematiek en hij benadrukt dat het opvangcentrum hem heeft aangemeld bij een therapeut wat wijst op de noodzaak van de behandeling. Daarnaast geeft de verzoeker mee dat er door R.B. een diagnose werd gesteld van depressie en PTSS waaruit mag worden afgeleid dat hij al eerder met deze problematiek kampte.

De verzoeker gaat niet uit van een juiste lezing van het advies van de arts-adviseur van 26 mei 2020. In het advies kan niet worden gelezen dat de arts-adviseur betwist dat de verzoeker psychische problemen zou hebben nu hij gedurende een periode geen beroep deed op hulpverlening. Wel blijkt uit het advies van de arts-adviseur van 26 mei 2020 dat zij meent dat de psychische problemen van de verzoeker kennelijk niet van die aard en ernst zijn dat zij een reëel risico zouden inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit, noch dat zij een reëel risico zouden vormen op een onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen behandeling beschikbaar zou zijn in het herkomstland:

“De geldigheid van de feiten, die beweerd worden door Mr. M. (...) (verkrachting en foltering) en die niet anders kunnen dan zo overgenomen te worden door de attesterende arts, wordt niet door een sluitend bewijs geobjectiveerd¹. Verder toont de chronologie van het dossier aan dat betrokkene met zijn psychische problemen gedurende verscheidene jaren zonder behandeling geleefd heeft in zijn land van herkomst en in andere landen en dit zonder de minste complicatie (verergering van de psychologische problemen).

Betrokkene heeft dan in 2015 de stresserende reis naar een onbekend land. België, aangevat, zonder de minste complicatie, wat bewijst dat hij in staat is om met zijn onbehandelde psychische problemen te reizen. Na aankomst in België op 24/08/2015² heeft Mr. M. (...) hier nog bijna 4 jaar geleefd met zijn reeds oude psychische problemen en nog steeds zonder (gespecialiseerde) behandeling en dit zonder de minste complicaties. In april 2019, bij het intake gesprek bij Mr. B. (...), bleken de psychische problemen niet van die ernst te zijn dat er hulp van een psychiater ingeroepen moest worden, dwingende of dringende maatregelen getroffen moesten worden noch dat betrokkene gehospitaliseerd diende te worden. Een ambulante psychologische begeleiding bleek voldoende te zijn om de toestand van betrokkene op 4 maanden te stabiliseren. De psychische problemen van betrokkene blijken dus niet van die aard en ernst te zijn dat zij een reëel risico zouden inhouden voor diens leven, of fysieke integriteit noch vormen zij een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen behandeling beschikbaar zou zijn in het herkomstland of het land van terugname, vermits de psychische toestand van betrokkene reeds in augustus 2019 gestabiliseerd bleek te zijn en men dus nu mag veronderstellen dat de psychologische begeleiding afgerond werd.”

De verzoeker betwist niet dat hij geen medicatie inneemt en betwist evenmin dat *“In april 2019, bij het intake gesprek bij Mr. B. (...), bleken de psychische problemen niet van die ernst te zijn dat er hulp van een psychiater ingeroepen moest worden, dwingende of dringende maatregelen getroffen moesten worden noch dat betrokkene gehospitaliseerd diende te worden.”* De verzoeker gaat ook niet in op het motief dat hij gedurende jaren psychische problemen had zonder dat hij hiervoor behandeld werd en dit zonder de minste complicaties.

De verzoeker geeft nog mee dat er door R.B. een diagnose werd gesteld van depressie en PTSS.

In het advies van de arts-adviseur van 26 mei 2020 wordt uiteengezet dat er *“(i)n voorliggend medisch dossier (...) geen psychiatrische diagnose (werd) gesteld”*. In verband met het voorgelegde attest van R.B. motiveert de arts-adviseur in haar advies van 26 mei 2020 als volgt: *“Mr. M. (...) legt ook nog een attest voor, opgesteld op zijn vraag op 06/08/2019, van een cognitief gedragstherapeut, Mr. R. B. (...), waarvan akte.”*

De verzoeker betwist niet dat R.B. (...) *“een cognitief gedragstherapeut”* is en geen psychiater, evenmin een arts. In het voorgelegde standaard medisch getuigschrift van Dr. J.M. van 5 augustus 2019 wordt op

de vraag “B/DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter word ingediend”, enkel “Psychische problemen door verkrachting en foltering” geantwoord. Aldus blijkt niet dat de arts-adviseur op kennelijk onredelijke wijze in haar advies van 26 mei 2020 heeft vastgesteld dat “(i)n voorliggend medisch dossier (...) geen psychiatrische diagnose (werd) gesteld”.

De verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de arts-adviseur in haar advies van 26 mei 2020 op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze heeft vastgesteld dat: “De psychische problemen van betrokkene blijken dus niet van die aard en ernst te zijn dat zij een reëel risico zouden inhouden voor diens leven, of fysieke integriteit noch vormen zij een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen behandeling beschikbaar zou zijn in het herkomstland of het land van terugname, vermits de psychische toestand van betrokkene reeds in augustus 2019 gestabiliseerd bleek te zijn en men dus nu mag veronderstellen dat de psychologische begeleiding afgerond werd.”

3.3.6. De verzoeker betoogt verder dat het oordeel van de arts-adviseur in haar advies van 26 mei 2020 dat zijn toestand gestabiliseerd is, in strijd is met het attest van R.B. van 6 augustus 2019 dat deel uitmaakt van zijn aanvraag. De verzoeker voert aan dat uit dit attest blijkt dat hij te kampen heeft met een depressie en PTSS waarvoor hij in behandeling is en er van een stabilisatie, laat staan afronding, van de begeleiding geen sprake is. Volgens de verzoeker werd deze stabilisatie niet geattesteerd en blijkt er niet op basis waarvan de arts-adviseur deze conclusie op een redelijke manier kan staven. Volgens de verzoeker is de afronding van de therapie een veronderstelling.

In het advies van de arts-adviseur van 26 mei 2020 wordt onder meer als volgt gemotiveerd:

“Mr. M. (...) legt ook nog een attest voor, opgesteld op zijn vraag op 06/08/2019, van een cognitief gedragstherapeut, Mr. R. B. (...), waarvan akte.”

En:

“3) Psychische problemen: In voorliggend medisch dossier werd er geen psychiatrische diagnose gesteld noch werd er een medicamenteuze behandeling ingesteld. Betrokkene werd voor zijn psychische problemen in 2019 psychologisch begeleid bij een gedragstherapeut à rato van 1 sessie/week, waarbij van april (intake gesprek bij de gedragstherapeut) tot augustus 2019 de toestand van betrokkene zich reeds stabiliseerde.”

De verzoeker gaat in zijn betoog voorbij aan het door hem voorgelegde standaard medisch getuigschrift van Dr. J.M. van 5 augustus 2019. Op de vraag “E/Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B” antwoordt Dr. J.M. als volgt: “Psychotherapie heeft de situatie wat gestabiliseerd voor nu.” In tegenstelling tot wat de verzoeker voorhoudt, werd de stabilisatie van zijn toestand wel degelijk geattesteerd, met name in het standaard medisch getuigschrift van Dr. J.M. van 5 augustus 2019. Noch uit het administratief dossier, noch uit het betoog van de verzoeker blijkt dat R.B. een arts zou zijn. Verder brengt de verzoeker niets concreets in tegen de volgende motieven van het advies van de arts-adviseur van 26 mei 2020:

“Verder toont de chronologie van het dossier aan dat betrokkene met zijn psychische problemen gedurende verscheidene jaren zonder behandeling geleefd heeft in zijn land van herkomst en in andere landen en dit zonder de minste complicatie (verergering van de psychologische problemen).

Betrokkene heeft dan in 2015 de stresserende reis naar een onbekend land. België, aangevat, zonder de minste complicatie, wat bewijst dat hij in staat is om met zijn onbehandelde psychische problemen te reizen. Na aankomst in België op 24/08/2015² heeft Mr. M. (...) hier nog bijna 4 jaar geleefd met zijn reeds oude psychische problemen en nog steeds zonder (gespecialiseerde) behandeling en dit zonder de minste complicaties. In april 2019, bij het intake gesprek bij Mr. B. (...), bleken de psychische problemen niet van die ernst te zijn dat er hulp van een psychiater ingeroepen moest worden, dwingende of dringende maatregelen getroffen moesten worden noch dat betrokkene gehospitaliseerd diende te worden.”

Deze motieven houden dan ook stand.

In het kader van zijn verzoekschrift brengt de verzoeker ook geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat hij actueel nog een behandeling volgt.

3.3.7. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoeker niet aantoont dat de vaststellingen van de arts-adviseur niet zouden volstaan om te besluiten dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte, zoals voorzien in artikel 9ter, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont hij aan dat de arts-adviseur de voorliggende gegevens incorrect of onzorgvuldig heeft beoordeeld. De verzoeker maakt met zijn betoog dan ook niet aannemelijk dat de beslissing tot onontvankelijkheid van de medische verblijfsaanvraag, die conform artikel 9ter, §3, 4°, van de Vreemdelingenwet volledig wordt gedetermineerd door het voornoemde medisch advies, is genomen op grond van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke, onzorgvuldige of onwettige wijze.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht of van het redelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

3.3.8. Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig oktober tweeduizend twintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE